

Miercuri: Complotul și trădarea

Despre această zi Marcu 14.1-2 ne relatează următoarele:

Marcu 14.1-2: Iar după două zile erau Paștele și Azimele; și preoții de seamă și cărturarii căutau cum să-L prindă prin viclenie și să-L omoare; pentru că spuneau: „Nu în sărbătoare, ca nu cumva să fie tulburare în popor“.

De aceea, s-a convenit cu Iuda Iscarioteanul ca el să Îl predea pe Domnul Isus într-un mod foarte discret, pe ascuns. De aceea, ziua de miercuri ar putea fi intitulată „Complot și trădare”. Cu toate acestea, această zi, miercurea aceasta, nu a fost doar ziua teribilă a complotului și a trădării de către sinedriu și Iuda, ci și ziua în care Domnul Isus a fost uns de Maria din Betania. Acest lucru este descris în Marcu 14.3-9, Matei 26.6-13 și Ioan 12.1-8. Este important de reținut: Ioan 12 descrie modul în care Domnul Isus a venit vineri în Betania. Acolo au pregătit o masă pentru El în seara zilei de vineri, care era masa de sabbat. De asemenea, a stat acolo și sâmbăta (care era încă sabbatul). Apoi, în Ioan 12, în legătură cu intrarea în Ierusalim, se folosește expresia „*a doua zi*”. Prin urmare, acest lucru înseamnă: duminică. Aici trebuie remarcat: Domnul a venit vineri în Betania. În Ioan 12.3 se spune, cu *metoda timpului nedeterminat*, că Maria a uns picioarele Domnului acolo: „*Maria, deci,¹ luând o măsură de mir de nard curat ...*”. Însă acest lucru nu s-a întâmplat în acea zi de sabbat, ci într-una din celelalte zile ale săptămânii, în care Domnul revenea mereu în acea casă din Betania. Celelalte evanghelii arată clar că această ungere a avut loc miercuri.

Vedem noi contrastul din această zi? Pe de o parte ura și trădarea, iar pe de altă parte această femeie care Îl iubea cu adevărat pe Domnul ca Mesia și Mântuitor al lumii. Ea L-a uns în vederea îngropării Sale - picioarele și capul. În Ioan, este relatată doar ungerea picioarelor, iar în Marcu și Matei, în schimb, este descrisă doar ungerea capului. Acest lucru corespunde caracterului evangheliilor respective. Evanghelia după Ioan subliniază faptul că Domnul Isus este Fiul etern al lui Dumnezeu și, de aceea, pentru a sublinia respectul față de Persoana Sa înălțată, se spune că *picioarele* Sale au fost unse. În evanghelia după Marcu, însă, El este prezentat, prin contrast, ca fiind Robul desăvârșit al lui Dumnezeu, și acolo se relatează cum ea I-a uns *capul*. Matei Îl descrie pe Domnul Isus ca fiind Împărat. În Vechiul Testament, împăraților li se ungea capul.

În calitate de cititori ai celor patru evanghelii, trebuie să luăm întotdeauna toate informațiile împreună: Maria i-a uns capul și picioarele. Dar să ne uităm acum la contrast! Această femeie, care Îl iubea cu adevărat pe Domnul, a devenit activă în acest fel miercuri. Ea a dat acest unguent de alabastru aproape de neînțeles de scump, care valora atunci 300 de zile de salariu al unui muncitor,² pentru El. Iuda a considerat aceasta ca fiind o risipă: după părerea lui, banii pentru unguent ar fi putut fi dați săracilor. Iuda, însă, nu era deloc preocupat de săraci, ci era

---

¹ În greacă, *oun* înseamnă *deci*, *în fapt*, *realmente*, etc.

² Compară cu Matei 20.2.

iubitor de bani.³ Dar ea a dat ceva extrem de prețios din admirație și dragoste profundă pentru Domnul ei.

În această zi de contrast, a fost citită a patra zi a creației. Dumnezeu a așezat purtătorii de lumină: stelele și luna pentru nopți și soarele pentru zi. Creatorul a creat purtătorii de lumină cerești pentru pământ. Maria poate fi comparată cu o stea care strălucește în nopți sau cu luna care strălucește puternic! În Psalmul 89.37 se spune despre lună: „... și martorul în cer este credincios!” În contrast cu întunericul sinedriului și al trădătorului Iuda, lumina strălucitoare a acestei femei s-a dovedit a fi cu atât mai minunată.

Domnul Isus a spus că oriunde va fi vestită Evanghelia în întreaga lume, lumina ei va fi văzută și această istorie va fi spusă. Într-adevăr, până în prezent, Evanghelia a ajuns pe toate cele cinci continente ale lumii și chiar și la eschimoși. S-a ajuns până la marginile pământului și pretutindeni se spune această istorie a ungerii lui Isus de către Maria - așa cum lumina lunii ajunge în întreaga lume.

Așadar, această a patra zi a creației se potrivește de minune și cu această zi de miercuri deosebită, când în Templu se cânta Psalmul 94, unde versetele 1 și 2 spun: „*Dumnezeul răzbunărilor, Doamne, Dumnezeul răzbunărilor, să se arate strălucirea Ta! Ridică-Te, Judecător al pământului! Răsplătește celor mândri, după faptele lor!*” Aici Dumnezeu este chemat să acționeze împotriva nedreptății oamenilor. Tocmai în această zi a izbucnit atât de clar nedreptatea sinedriului și a iudeilor. „*Până când cei răi, Doamne, până când se vor bucura cei răi, vor rosti, vor spune cuvinte arogante, se vor lăuda toți lucrătorii nelegiuii? Ei calcă pe poporul Tău, Doamne, și apasă moștenirea*” (Psalmul 94.3-5). Este vorba despre conducătorii poporului, care au asuprit poporul în mod nedrept și au acționat în mod sacrilegiu împotriva Răscumpărătorului promis.

„*Ucid pe văduvă și pe străin și omoară pe orfani*” (versetul 6). Erau chiar pregătiți să comită o crimă judiciară. Acest lucru a fost demonstrat în cel mai teribil mod prin uciderea Domnului Isus. Ceea ce s-a pregătit în acea miercuri a fost planificarea unei crime judiciare!

„... și zic: nu va vedea Domnul⁴ și nu va lua aminte Dumnezeu lui Iacov. Înțelegeți voi, cei fără minte din popor! Și voi, nebunilor, când vă veți înțelepți?” (versetele 7,8) Aici este vorba despre un avertisment serios și insistent! Era încă posibilitatea de întoarcere și ieșire din această nebunie. Într-adevăr, noi avem de-a face cu un Dumnezeu milostiv, care face ca judecata să nu vină imediat.

În versetul 13 citim și: „*ca să-l pui la adăpost de zilele rele, până se va săpa groapa pentru cel rău!*” Și în versetul 15 citim: „... pentru că judecata se va întoarce la dreptate și toți cei dreپți cu inima o vor urma.” Toate acestea sunt scrise în acest psalm, care vorbește despre cei răi fără de Dumnezeu. Cuvântul ebraic pentru *cel rău* înseamnă oameni care pur și simplu ignoră Cuvântul lui Dumnezeu. Nu se referă neapărat la ateii, ci, în general, la cei care cunosc Cuvântul lui Dumnezeu și totuși îl ignoră cu răceală. În contrast cu cei răi, versetul 15 vorbește despre cei „*dreپți cu inimă*”! Maria făcea parte din acest grup de oameni.

---

³ Vezi Ioan 12.6.

⁴ În ebraică *Jah*, forma prescurtată a lui *JAHWE*, care înseamnă *Cel veșnic*, respectiv, *Cel care nu se schimbă*.

În acest context, trebuie să acordăm o atenție deosebită versetului 21. Dacă ținem cont de faptul că în acea miercuri, în Piața Templului, sinedriul a hotărât ca El, Domnul Isus Hristos, să moară, atunci aceste cuvinte au o semnificație absolut potrivită: *„Ei se strâng contra sufletului celui drept și condamnă sângele nevinovat!”*.

Versetul 23 mărturisește că nedreptatea se va întoarce într-o zi asupra celor vinovați: *„... și-i va nimici pentru răutatea lor; Domnul Dumnezeuul nostru îi va nimici”*. Acest lucru trebuie să fie clar pentru noi: în toate cele teribile, Dumnezeu, de care trebuie să ne temem, a păstrat întotdeauna superioritatea și nu a pierdut niciodată controlul!

Extras din *„Und Er kam nach Jerusalem”*, Editura Nehemia, Ediția 2020, pag. 50-55.

www.edition-nehemia.ch